

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 12/2021
31.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Дубравке Дамјановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 11) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.149/21 од 15.03.2021. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 20Пр.бр.96051/20 од 14.09.2020. године и Прекршајног апелационог суда 16Прж.бр.21704/20 од 04.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.149/21 од 15.03.2021. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 20Пр.бр.96051/20 од 14.09.2020. године и Прекршајног апелационог суда 16Прж.бр.21704/20 од 04.12.2020. године и предмет враћа Прекршајном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 20Пр.бр.96051/20 од 14.09.2020. године окривљени АА је оглашен одговорним да је учинио прекршај из члана 333. став 1. тачка 11) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 5.000,00 (петхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учини, суд ће сходно члану 315. Закона о прекршајима донети решење о извршењу неплаћене новчане казне.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.500,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 16Прж.бр.21704/20 од 04.12.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Јелене Станковић и потврђена је пресуда Прекршајног суда у Београду 20Пр.бр.96051/20 од 14.09.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.149/21 од 15.03.2021. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважи као основан поднети захтев, те да укине правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 20Пр.бр.96051/20 од 14.09.2020. године и Прекршајног апелационог суда 16Прж.бр.21704/20 од 04.12.2020. године и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је побијаним прекршајним пресудама на штету окривљеног АА учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, јер суд у току прекршајног поступка није применио одредбу члана 93. став 1. Закона о прекршајима, с обзиром да окривљеном АА у прекршајном поступку, пре доношења побијаних прекршајних пресуда, није дата могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете, повређујући тако право одбране окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне пресуде.

Наиме, из списка предмета произилази да је по издатом прекршајном налогу Полицијске управе Београд, окривљени АА поднео Прекршајном суду у Београду захтев за судско одлучивање, уједно достављајући и писану одбрану у којој је негирао извршење прекршаја и између осталог навео да издавалац прекршајног налога није доставио окривљеном ни један материјални доказ да је окривљени извршио прекршај који му се налогом ставља на терет. Након тога је првостепени прекршајни суд затражио од издаваоца прекршајног налога - Полицијске управе за Град Београд, Управе саобраћајне полиције достављање доказа којима располаже за прекршај који се окривљеном ставља на терет, те је суду од издаваоца прекршајног налога као доказ достављена фотодокументација видео записа предметног прекршаја. Првостепени прекршајни суд је на основу члана 250. тачка 3) Закона о прекршајима дана 13.01.2020. године донео

пресуду 20Пр.бр.21435/19 којом је окривљеног АА ослободио одговорности за прекршај из члана 333. став 1. тачка 11) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, налазећи да није доказано да је учинио предметни прекршај. Наведена првостепена пресуда је укинута од стране Прекршајног апелационог суда решењем 12Прж.бр.7472/20 од 15.05.2020. године и списи предмета враћени првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, из разлога јер по налажењу другостепеног прекршајног суда првостепени суд није утврдио битне чињенице да ли је окривљени имао издато одобрење од стране надзорне организационе јединице за кровну ознаку према приложеној фотодокументацији, као и да ли окривљени поседује валидно одобрење за обављање такси делатности управо путничким возилом ВГ ... које је према фотодокументацији затечено у кретању жутом траком.

Надаље, из списка предмета произилази да је првостепени прекршајни суд у поновљеном поступку, поступајући по налогу из решења другостепеног прекршајног суда, као доказ прибавио од Секретаријата за јавни превоз, Сектора за такси превоз, Градске управе за Град Београд уверење број ../20 издато на име АА од 07.07.2020. године. Након тога, Прекршајни суд у Београду дана 14.09.2020. године доноси пресуду којом окривљеног АА оглашава одговорним да је учинио прекршај из члана 333. став 1. тачка 11) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђује га на новчану казну, а која пресуда је потврђена од стране другостепеног прекршајног суда. Из образложења побијаних прекршајних пресуда произилази да је суд прекршајну одговорност окривљеног за предметни прекршај утврдио на основу достављене фотодокументације видео записа предметног прекршаја и уверења Секретаријата за јавни превоз, Сектора за такси превоз, Градске управе за Град Београд број ../20 издатог на име АА од 07.07.2020. године.

Одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се окривљеном пре доношења одлуке мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе које му иду у корист, осим у случајевима предвиђеним законом.

Имајући у виду да из списка предмета произилази да је окривљени АА у овом прекршајном поступку негирао извршење предметног прекршаја, те с обзиром на то да је одбрану дао у писаној форми, као и да му у току прекршајног поступка од стране првостепеног прекршајног суда уопште није омогућено да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и то о фотодокументацији видео записа предметног прекршаја и посебно о уверењу Секретаријата за јавни превоз, Сектора за такси превоз, Градске управе за Град Београд број ../20 од 07.07.2020. године прибављеном као доказ у поновљеном поступку (било на начин да је суд позвао окривљеног да се изјасни на наведене писане доказе или пак да те доказе достави окривљеном на изјашњење), а на којим доказима се, према разлозима побијане првостепене прекршајне пресуде, управо заснива закључак суда да је окривљени учинио предметни прекршај за који је оглашен одговорним, већ је суд мимо своје обавезе прописане одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима донео

побијану прекршајну пресуду, то из наведених разлога Врховни касациони суд налази да је побијаном првостепеном прекршајном пресудом повређена одредба члана 93. став 1. Закона о прекршајима и уједно право на одбрану окривљеног и тиме учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 93. став 1. Закона о прекршајима. Другостепени прекршајни суд је, не отклањајући ову битну повреду одредаба прекршајног поступка на коју је указивао у жалби бранилац окривљеног, и сам учинио исту битну повреду одредаба прекршајног поступка, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, те укинуо побијане правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 20Пр.бр.96051/20 од 14.09.2020. године и Прекршајног апелационог суда 16Прж.бр.21704/20 од 04.12.2020. године и предмет вратио Прекршајном суду у Београду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

Записничар - саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа - судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић